

Em sembla un comentari molt elogiós i m'alegraria que s'hi atansés una mica.

- Quin gravat compraries ara mateix?

D'entrada se m'acut algun del Tàpies. Aquells gravats enormes del Tapies que es varen exposar fa temps a la Panera a Lleida eren impactants. Algun del Chillida també. El que passa és que estan fora del meu abast. Però sí que m'agradaria tenir-ne algun d'aquests.

- Què ens en dius de la teva participació en el Saló Internacional del Grabado y Ediciones de Arte Contemporáneo Estampa?

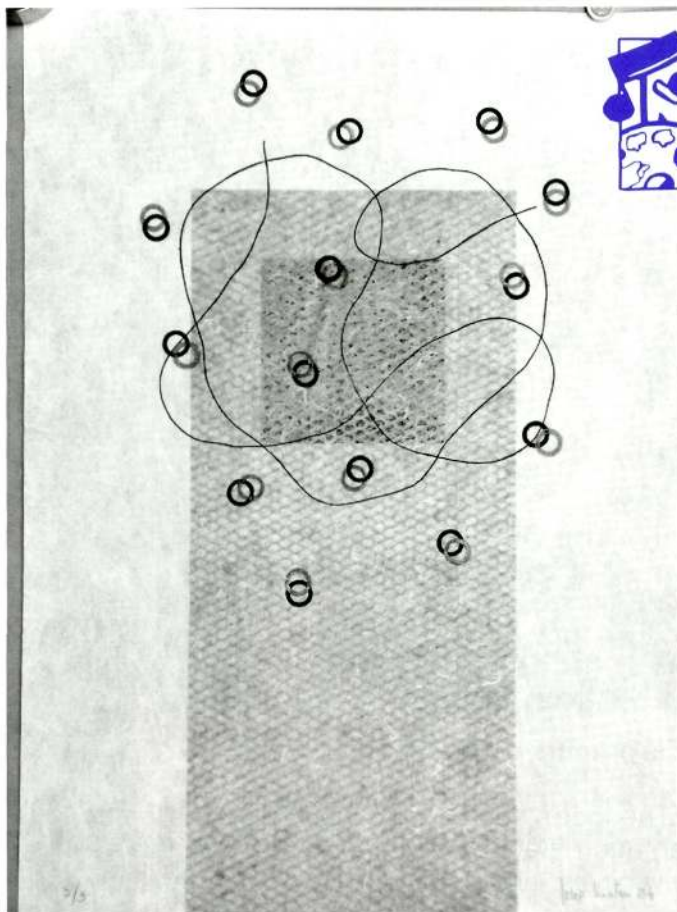
Com a trobada de gravat hi ha molta gent que passa per allí i que et veu l'obra. Per donar a conèixer els gravats és un bon lloc. Com que hi anem amb gent molt interessant i ens trobem bé exposant junts, també molt bé. Des del punt de vista comercial no sé si tan bé, perquè és més difícil de funcionar en aquest aspecte.

- Com veus la teva obra en el futur?

Canviant segurament, no m'he plantejat ni un camí ni una línia, ni res d'això. Va sorgint el que en cada moment tinc ganes de fer, el que sembla que em funciona. Això d'anar seguint sempre el mateix fil no. Tot i que sempre hi ha una certa continuïtat.

- Què et sembla el món del gravat avui?

Està en un bon moment. Es va apreciada cada vegada més. Encara hi ha molt desconeixement, però cada vegada hi ha més

gravadors. Hi ha molts bons artistes de molta fama que fan gravat i això també fa que es valori. També hi ha més gent que s'hi dedica. Hi ha interès. També apareixen coses noves. Es va veient activitat: bé, molt bé.

Josep Manel Simó Gombau

Visiteu la web d'Alpicat:

<http://www.alpicat.cat>

Escolteu-la!

alpicat ràdio

107.9

Període del procés d'adaptació

El primer dia a l'escola bressol

El període d'adaptació és aquell espai de temps en què l'infant es debat entre dues situacions vivencials: una coneguda, que és la família, i l'altra nova i desconeguda, l'escola, a la qual s'ha d'incorporar.

Els primers dies que l'infant assisteix a l'escola bressol són de gran importància i molt significatius ja que implica un canvi radical en tots els aspectes. Significa sortir del món familiar, en el qual se sent segur i protegit i en el qual actua d'acord a uns codis que coneix i sap utilitzar, i, de sobte, arribar a l'escola i participar en un nou món totalment desconegut per a ell.

Aquesta nova situació vivencial pot representar una dificultat per als infants, ja que són especialment sensibles als canvis que es produeixen en el seu entorn més proper.

Durant el període d'adaptació, espai de temps més o menys llarg, els pares i les educadores hem d'assumir una nova situació i les repercussions que se'n deriven: trastorns alimentaris, de son, de comportament... L'infant en aquest període passa per tres estadis:

- En el primer estadi el nen viu una separació dels familiars, sent un conflicte intern, viu l'ansietat de la separació familiar física i sobretot afectiva. L'infant no té una consciència d'espai temps clara. Per tant, no sap on és i quan de temps s'estarà lluny de la família. Tot això li genera sentiments d'inseguretat que generalment van acompanyats de plors, si bé no durant el primer dia perquè és novetat, si durant els següents.

- En el segon estadi hi ha una acceptació de la situació per part de l'infant. Accepta que ha d'assistir al nou espai i es resigna. Descobreix noves relacions i que aquestes poden ser positives. Viu sentiments contradictoris, avenços i retrocessos, anades i tornades, acceptació i rebuig. Hem d'ajudar a l'infant a resoldre aquest conflicte i convertir-lo en una font de noves experiències que el condueixin a l'autoafirmació.

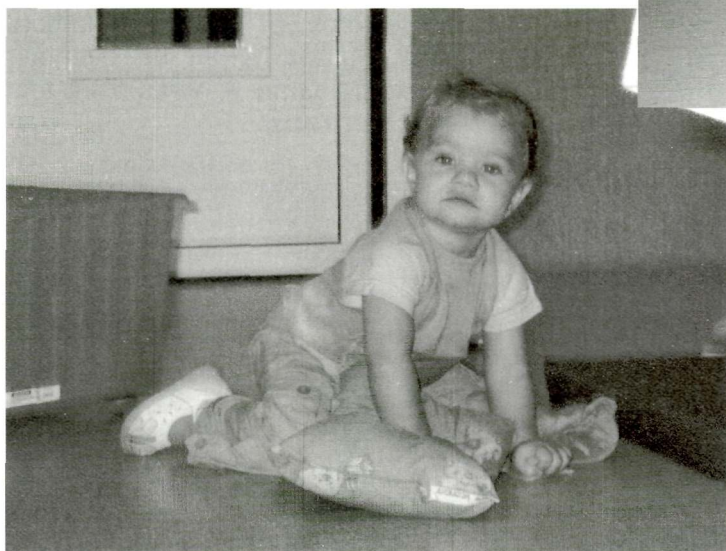
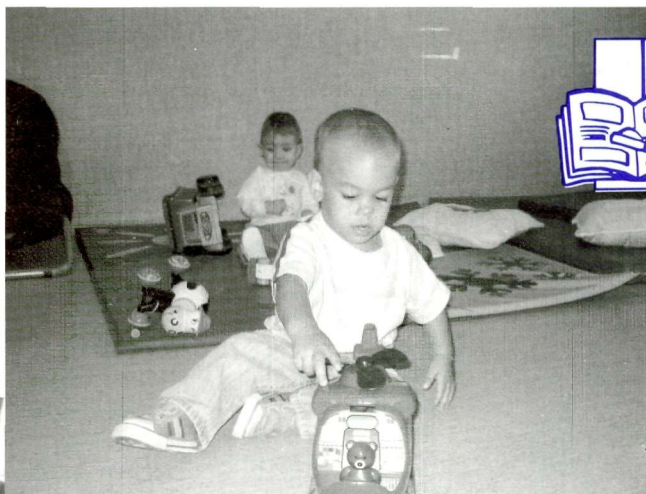
- En el tercer estadi el nen es mostra tal i com és realment. Podríem parlar de regularització. S'adapta a la nova situació, està més tranquil i comença a relacionar-se amb la resta dels companys. A partir de la regularització dels seus sentiments apareixen nous sentiments positius que ajuden l'infant a començar a gaudir d'aquest nou món, l'escola.

És molt important que tant les famílies com les educadores tinguem present que aquest període d'adaptació, generalment el començament de l'escolaritat, és un període crucial per al nen i que aquest procés ens afecta a tots plegats, l'infant, la família i totes les educadores de l'escola bressol.

La manera com l'infant superi aquesta dificultat influirà en la visió que tindrà de l'escola, en l'actitud que mostrarà davant el procés d'ensenyament-aprenentatge i en les relacions socials posteriors que establirà. Per aquest motiu, tant les educadores com les famílies hem de treballar conjuntament, adoptar responsabilitats i fer d'aquesta tasca un objectiu comú per garantir una transició suau de casa a l'escola.

Per afavorir aquesta transició és fonamental una adequada planificació i programació d'aquest període juntament amb la utilització de recursos i estratègies específiques, tant les referides al context físic (costums, objectes familiars de l'infant...) com les relacionades amb el context interpersonal (reunions de pares, entrevistes, tutories, traspàs d'informació diari...) o al context temporal (ritme d'incorporació, gradualitat, originalitat del procés de cada infant...).

més relaxat, on l'infant pugui trobar seguretat i confiança, que a les educadores ens ajuda a establir una relació positiva infant-educadora, conèixer-lo millor i al mateix temps, de mica en mica, ajudem que es vagi configurant el grup classe.

Serà a partir d'aquestes intervencions i estratègies específiques que aconseguirem que aquesta nova experiència difícil de viure per part de tots, pels infants, per les famílies i per les educadores es pugui superar positivament de forma plena i satisfactòria amb la predisposició d'actuar sempre en benefici dels nostres infants.

Des de l'escola bressol les educadores convidem les famílies a participar en un pla d'adaptació progressiu i individualitzat dels seus fills. Durant els primers dies l'entrada dels infants a l'escola es fa de manera gradual, per tal d'acollir l'infant tan bé com es pugui, amb una atenció més individualitzada i adequada a les característiques personals, en un ambient

Escola Bressol Municipal l'Estel d'Alpicat

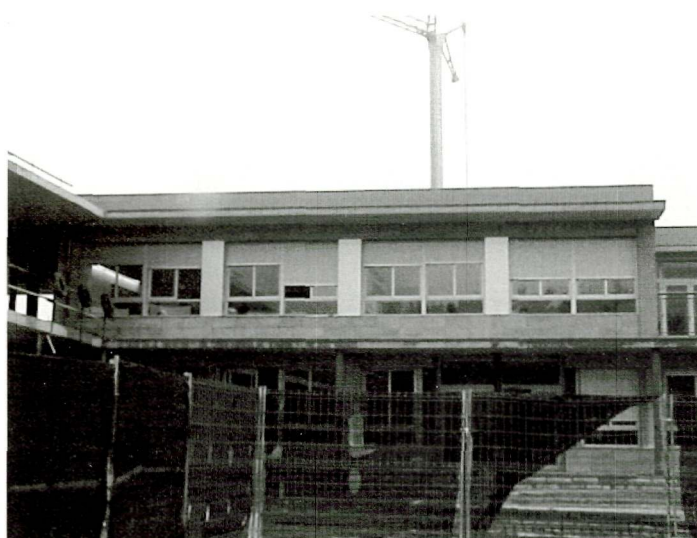
Diari d'una escola

Setembre 2006. Divendres dia 1

Inici del curs escolar per als mestres. Aquest any serà un inici una mica atípic: durant tot l'estiu a l'edifici del centre escolar s'han estat fent obres de remodelació i ampliació. El poble està ple de comentaris:

- Quan s'acabaran les obres?
- Podran començar les classes?
- Hi haurà temps per posar tot el mobiliari?
- Estarà tot a punt?

Ens queden dotze dies per endavant per posar-ho tot en condicions. L'equip de mestres, amb l'ajuda del personal de l'Ajuntament i dels membres de l'Associació de Pares es posen en marxa per enllestir l'escola i poder iniciar el curs en condicions

l'escola per dins és blava o lila o d'un blau lilós, i groga o verda o color pistatxo en les aules de nova construcció. Dos colors moderns, dos colors nous.

Octubre 2006. Dimecres dia 11.

L'escola ja ha agafat el ritme normal. Aquest primer mes ha estat ple de proves, inconvenients, adaptacions...

Una part de l'escola encara no està acabada i el soroll de les obres ens acompanya un dia i un altre.

A més, el pati no es pot utilitzar, per la qual cosa, petits i grans, s'han de distribuir l'espai al parc del Graó. A hores d'ara tots tenen clar on han d'anar.

suficients per acollir els nens i les nenes. No importa quantes hores cal fer i si és diumenge o festa.

Setembre 2006. Dimarts dia 12

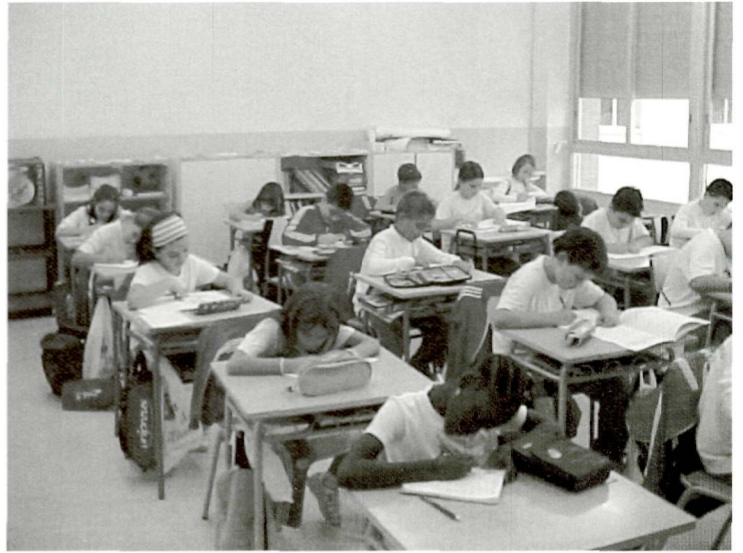
Inici del curs escolar per als alumnes. L'escola està a punt. Les aules adequades suficientment per a un bon funcionament.

A tots, petits i grans, els envaeix la curiositat de com és l'escola *nova*. Aviat ho sabran.

A les nou del matí els nens i les nenes esperen darrere la tanca per poder entrar a l'escola. Amb les carteres noves, les sabates enllustrades i les bates cordades fan fila a l'exterior. S'obren les portes i tots cap a dins. Els més petits es miren amb desconfiança i esperen el plor d'algun company per a solidaritzar-se amb ell i encetar una cantarella monòtona que les mestres s'esforcen per apaivagar.

Tot és normal. Ha estat possible començar el curs!

Durant un temps s'hauran de compartir les classes amb alguns inconvenients, però, de moment, el primer secret ja s'ha desvetllat:

Les entrades i sortides s'han regularitzat i a hores d'ara són fluïdes i sense els nervis dels primers dies.

Dins les aules, fins fa poc l'olor de pintura ho presidia tot i calia mantenir les finestres obertes. Ara, però, tot està pintat i l'olor va desapareixent.

Dia a dia les aules s'omplen de nous elements: "Mireu nens avui ja tenim pissarra". "Senyoreta, ens han penjat un suro!". "Un armari nou per al material i un arxivador per les fitxes". "Aviat estarà llesta l'aula d'informàtica". La marxa habitual i normal de l'escola ja és un fet i les il·lusions, objectius i aprenentatges rutllen a un ritme normal.

De totes maneres, d'aquí a dos mesos hi haurà nous canvis. Una altra part de l'escola estarà en condicions de posar-se en marxa. Segurament hi haurà nous canvis, reestructuracions per a un millor funcionament. Ben segur que en sentirem a parlar.

**Claustre de mestres
CEIP Dr. Serés**

